

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718202393
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718202393.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v právnej veci navrhovateľky O. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. S., R. 16X/X, prechodne bytom U., A. XXXX/XX proti osobne oprávnenej na výživné E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. S., R. XXX/X, zastúpenému JUDr. C. P., advokátkou so sídlom H. T., W. XX/XX, o návrhu na zníženie výživného, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. októbra 2018, č. k. 7Pc/14/2018-35 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu na zníženie výživného p
o t v r d z u j e .

Vo výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z m e ň
u j e tak, že navrhovateľka je p o v i n n á zaplatiť osobne oprávnenej na výživné náhradu trov
prvoinštančného konania vo výške 599,76 eur, k rukám advokátky JUDr. C. P., do troch dní.

Navrhovateľka je p o v i n n á zaplatiť osobe oprávnenej na výživu náhradu trov odvolacieho konania
vo výške 399,66 eur k rukám advokátky JUDr. C. P., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľky na zníženie výživného na plnoletého E. C., nar. XX.XX.XXXX. Navrhovateľke uložil povinnosť nahradiť E. C., nar. XX.XX.XXXX trovy konania 739,11 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala zníženia výživného na jej plnoletého syna E. C. zo sumy 120,- eur na sumu 30,- eur mesačne od 01.08.2018 tvrdiac, že E. je jej plnoletým synom, ktorý sa narodil dňa XX.XX.XXXX z jej manželstva s E. C., s ktorým v mesiaci január 2018 prerušili manželské spolužitie. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že E. C. sa narodil dňa XX.XX.XXXX z manželstva navrhovateľky a E. C. staršieho, nar. XX.XX.XXXX. Navrhovateľka spoločnú domácnosť vedenú s manželom a ich synom, v tom čase s maloletým E., opustila pre pretrvávajúce manželské nezhody v mesiaci január 2018 a odsťahovala sa bývať k svojmu priateľovi J. G. do mesta U.. Na návrh otca maloletého E. Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 10.04.2018 č.k. 11P/14/2018-16, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.05.2018, zveril maloletého E. do osobnej starostlivosti otca a navrhovateľku ako matku zaviazal k povinnosti prispievať na jeho výživu sumou 120,- eur mesačne od 05.01.2018 s tým, že zameškané výživné za obdobie od 5.1.2018 do 31.3.2018 vo výške 140,64 eur súd zaviazal matku k povinnosti uhradiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Po dovŕšení plnoletosti E. C. Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 13.06.2018 č.k. 7P/8/2018-69 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.09.2018 č.k. 27CoP/55/2018-123 manželstvo jeho rodičov rozviedol. V čase určenia výživného na E. C. bola navrhovateľka ako jeho matka nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné bez nároku na poberanie podpory v

nezamestnanosti a dávok v hmotnej núdzi. Súčasne matka E. C. bola práceneschopná, bez nároku na vyplácanie nemocenských dávok zo strany sociálnej poisťovne. V tom čase maloletý E. C. bol žiakom 2. ročníka Strednej odbornej školy v H. T., ktorú navštevoval dennou formou. Navrhovateľka rovnako ako v čase určenia výživného na jej syna E. C. je nezamestnaná, podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné zo dňa 02.07.2018 je od 01.11.2015 evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie bez nároku na poberanie dávok v hmotnej núdzi. Podľa potvrdenia MUDr. U. Q., všeobecného lekára pre dospelých, je navrhovateľka navyše od 01.01.2018 práceneschopná s tým, že zo strany sociálnej poisťovne nemá vyplácané nemocenské dávky. V konaní o rozvod manželstva navrhovateľky, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7P/8/2018 navrhovateľka na pojednávaní dňa 10.04.2018 potvrdila skutočnosť uvádzanú jej manželom a otcom ich spoločného syna E., že pri svojom odchode zo spoločnej domácnosti v mesiaci január 2018 mala na svojom účte vedenom v J. J., a.s. č. účtu SK XXXXXXXXXXX XXX XXXX XXXX nasporenú finančnú hotovosť vo výške 9.289,94 eur, pričom po svojom odchode zo spoločnej domácnosti uvedené finančné prostriedky použila pre svoju potrebu. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 62 ods. 1, ods. 2, § 75 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 78 ods. 1 zákona o rodine. Uviedol, že od určenia výživného na E. C., t.j. od mesiaca apríl 2018 došlo k uplynutiu len veľmi krátkej doby, za ktorú nedošlo k zásadnej zmene pomerov na strane oprávneného, ani na strane navrhovateľky ako osoby povinnej z platenia výživného, ktorá zmena by odôvodňovala novú úpravu výšky výživného. Hoci E. C., t.j. syn navrhovateľky, dňa 12.06.2018 dovŕšil plnoletosť, stále nie je schopný sám si zabezpečiť prostriedky na svoju výživu, keďže v školskom roku 2018/2019 dennou formou navštevuje 3. ročník Strednej odbornej školy v H. T., čím sa pripravuje na budúce povolenie. Navrhovateľka ako osoba povinná z platenia výživného je rovnako ako v čase jeho určenia nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny U. bez nároku na poberanie podpory v nezamestnanosti a dávok v hmotnej núdzi a rovnako pre jej zhoršený zdravotný stav pretrváva jej práceneschopnosť, pričom zo strany sociálnej poisťovne jej nie sú vyplácané nemocenské dávky. Navrhovateľka v mesiaci január 2018 pri svojom odchode zo spoločnej domácnosti, ktorú viedla so svojim synom E. C. a so svojim bývalým manželom E. C. starším, si zobrala finančnú hotovosť prevyšujúcu 9.000,- eur, ktorú mala uloženú na svojom účte vedenom v J. J., a.s. Navyše ako navrhovateľka uviedla a uvedená skutočnosť vyplýva tiež z konania o rozvod manželstva vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7P/8/2018, navrhovateľka je spolu so svojim bývalým manželom bezpodielovým spoluvlastníkom jednak rodinného domu v obci A. S. a tiež ďalších 6 bytov, nachádzajúcich sa v tej istej obci, ktoré sú predmetom prenájmu. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že súčasné majetkové pomery navrhovateľky sú viac ako nadštandardné a umožňujúce navrhovateľke plniť si vyživovaciu povinnosť voči jej synovi v súdom určenej výške 120,- eur mesačne. V takomto rozsahu určené výživné na plnoleté dieťa, štúdiom sa pripravujúce na budúce povolenie, len v minimálnom rozsahu pokrýva jeho skutočné náklady. Pokiaľ navrhovateľka v priebehu konania uvádzala, že hoci s bývalým manželom a otcom ich spoločného syna vlastní v obci A. 6 bytov, ktoré prenajímajú, avšak jej bývalý manžel jej z vyplácaného nájmu nepoukazuje žiadnu finančnú čiastku, táto skutočnosť nemôže mať zásadný vplyv na posudzovanie celkovej schopnosti, možnosti a majetkových pomerov rodiča povinného z platenia výživného. Navrhovateľka po rozvode manželstva s otcom E. C. má zákonné možnosti domáhať sa vyporiadania ich spoločne nadobudnutého majetku a z takto získaných prostriedkov si riadne plniť vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi v súdom určenej výške. Preto súd na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, t.j. návrh navrhovateľky o zníženie výživného v celom rozsahu zamietol. Ako už bolo vyššie uvedené syn navrhovateľky E. C. hoci dovŕšil plnoletosť, stále nie je schopný sám si zabezpečiť prostriedky na svoju výživu, keďže dennou formou navštevuje 3. ročník Strednej odbornej školy v H. T., čím sa pripravuje na budúce povolenie. Keďže je bez akéhokoľvek finančného príjmu, vzhľadom na túto okolnosť, súd považoval za spravodlivé, aby navrhovateľka, vzhľadom na zamietnutie jej návrhu o zníženie výživného, bola v zmysle ustanovenia § 55 CMP zaviazaná k povinnosti nahradiť mu trovy konania v uplatnenej výške 739,11 eur, ktoré trovy predstavujú trovy právneho zastúpenia uplatnené právnym zástupcom odporcu na pojednávaní zo dňa 16.10.2018, pričom súd pri vyčíslení trov právneho zastúpenia vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny pri predmete konania 7200,00 eur (keďže predmetom konania je zníženie výživného na plnoleté dieťa v súčasnosti v sume á 120 eur mesačne, čo je za obdobie 5 rokov spolu suma 7200,00eur) a zo spisu zistil, že v konaní pred súdom prvej inštancie boli právnym zástupcom odporcu vykonané nasledovné úkony právnej služby: 1. Účasť na pojednávaní dňa 18.09.2018 v sume 237,34 eur, 2. Účasť na pojednávaní dňa 10.04.2018 v sume 237,34 eur, 3. Účasť na pojednávaní dňa 16.10.2018 v sume 237,34 eur. Súd zároveň priznal právnemu zástupcovi odporcu uplatnený režijný paušál za každý úkon právnej služby v sume 9,03 eur, t.j. spolu v sume 27,09eur, a to v súlade s § 16 ods. 3

vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Vzhľadom na uvedené, súd odporcovi priznal náhradu trov konania spolu v sume 739,11 eur.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Dôvodila tým návrh na zníženie výživného podala ešte počas konania o rozvod manželstva. Manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 08.11.2018 t.j. až po vyhlásení rozsudku o zamietnutí návrhu na zníženie výživného. Do času právoplatného rozhodnutia súdu o rozvode manželstva nemala žiadnu zákonnú možnosť domáhať sa vyporiadania spoločného majetku, z ktorého by si mohla plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Uviedla, že v čase vyhlásenia rozsudku o určení výživného bola rovnako nezamestnaná a práceneschopná, avšak s manželom mali dohodu, že jej bude zasielať polovicu príjmov z prenájmu spoločných bytov vo výške 600,- eur mesačne. Poukázala na to, že uvedenej dohode nasvedčuje aj vyhlásenie manžela v zápisnici z pojednávania vo veci 7P/8/2018 zo dňa 14.03.2018, kde manžel navrhovateľky uviedol, že jej za mesiac 1/2018 poslal sumu 700,- eur, za mesiac 2/2018 poslal sumu 800,- eur, v mesiaci 3/2018 už len sumu 400,- eur. Súčasne v tom čase jej boli vyplácané splátky z dedičstva po neb. synovi S. (z predchádzajúceho vzťahu) vo výške 200,- eur mesačne. Po vyhlásení rozsudku o určení výživného jej bývalý manžel prestal posilať dohodnuté peniaze. Keď sa obrátila na nájomcov s požiadavkou, aby nájom resp. jeho časť zasielali na účet navrhovateľky, oznámili jej, že ich kontaktoval jej bývalý manžel a trval na tom, aby jej žiadne peniaze neplatili. Zároveň v mesiaci máj 2018 bol navrhovateľke vyplatený zostatok dedičstva (200,- eur mesačne) po neb. synovi, t. j. od tohto mesiaca nemá žiadne príjmy, ktoré by jej umožňovali plniť si vyživovaciu povinnosť voči synovi E. v súdom určenej výške. Trvá na tom, že na strane povinnej osoby došlo k výraznej zmene pomerov oproti stavu v čase určenia výživného. Uviedla, že je celkom bez príjmov, finančné prostriedky, ktoré si zobrala po odchode zo spoločnej domácnosti, a ktoré jej patrili do výlučného vlastníctva z titulu dedičstva po neb. synovi S. spotrebovala pre svoje potreby a časť použila na úhradu výživného pre syna E.. Poukazovala na to, že zo spoločnej domácnosti odišla po násilnom správaní manžela, ktorý ju fyzicky a psychicky týral, čo vyvrcholilo až do násilia s použitím kuchynského noža a výhražiek smrťou; zo spoločnej domácnosti odišla len s kabelkou. Bola preto nútená si zabezpečiť všetky veci osobnej potreby, t. j. drogériu, ošatenie, chýbajúce veci do domácnosti, ako aj uhradiť výdavky spojené s konaním o rozvod manželstva, na ktorých úhradu použila peniaze, ktoré si so sebou zobrala. Od jej odchodu zo spoločnej domácnosti do podania návrhu na zníženie výživného uplynulo 8 mesiacov, počas ktorých bola bez príjmov, preto mala za to, že možno dôvodne predpokladať, že tieto peniaze spotrebovala na svoje odôvodnené potreby (bývanie, strava, ošatenie, a pod.), a ktoré uviedla v návrhu na zníženie výživného. Hoci v konaní neboli predložené doklady, z ktorých by bolo možné verifikovať jej výdavky, má za to, že v konaní bolo preukázané, že má zhoršený zdravotný stav, ktorý si vyžaduje zvýšené výdavky na stravu a zdravotnú starostlivosť. Zároveň zvýšené výdavky na PHM, ktorých vynaloženie uvádza v návrhu na zníženie výživného, možno vyvodiť z jej účasti na súdnych pojednávaniach. K posúdeniu majetkových pomerov zároveň uvádza, že je v stave materiálnej núdze, na základe čoho jej bola Centrom právnej pomoci, kancelária Humenné priznaná bezplatná právna pomoc. Má za to, že súd postup podľa § 55 CMP vyhodnotil nesprávne, pretože pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadol len na pomery oprávneného. Vzhľadom na okolnosti prípadu t. j. že je bez akéhokoľvek príjmu, bez možnosti nájsť si zamestnanie nielen vzhľadom na svoj zhoršený zdravotný stav ale aj na tehotenstvo, doteraz bez možnosti domáhať sa vyporiadania BSM a tým získať prostriedky na výživu oprávneného dieťaťa, nepovažuje za spravodlivé, aby ju súd zaviazal k náhrade trov konania. Návrh na zníženie výživného podala na podnet Centra právnej pomoci v presvedčení, že sa na jej strane zmenili pomery odôvodňujúce zmenu rozhodnutia o výške výživného. Navrhovateľka bola toho názoru, že priznanie trov podľa § 55 CMP by bolo možné a spravodlivé iba vtedy, ak by podala návrh bez ohľadu a bez akéhokoľvek náznaku zmeny v jej majetkových pomeroch, teda svojvoľne by podala návrh, hoci všetky okolnosti by boli do poslednej úpravy výživného úplne totožné. Mala za to, že na jej strane ako povinnej osoby došlo k zmene pomerov oproti stavu v čase určenia výživného, najmä tým, že jej manžel odmieta vyplácať polovicu spoločných príjmov z prenájmu spoločných bytov a zároveň dodatočne vyšlo najavo, že je tehotná. Na základe vyššie uvedeného navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Oprávnená osoba na výživné - plnoletý E. v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že zastáva názor, že na strane jeho matky nedošlo k žiadnej zmene pomerov v porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného, keď navrhovateľka bola taktiež nezamestnaná, taktiež bola bez príjmu a pokiaľ poukazuje na to, že otec oprávneného jej v januári, vo februári a v marci poslal peniaze

a síce 700,- eur, 800,- eur a 400,- eur, bolo to len z dôvodu, že bolo potrebné zaplatiť energie v ich rodinnom dome, telefóny, inkasá, čo platila zo spoločných prostriedkov navrhovateľka počas celého spolužitia s jej otcom z jej účtu, nakoľko rodičia mali len jeden spoločný účet. Doklady od tohto účtu zobrala navrhovateľka so sebou a keďže otec oprávneného nemal možnosť tieto platby uhradiť, lebo mu zrušila dispozičné právo, musel jej len poslať na uvedený účet peniaze veriac, že tieto poplatky uhradí, nakoľko v tom čase mali prenajatých 6 bytov a hrozilo, že aj v týchto odpoja energie. Nájomníci ostali v neistote a jeho otec len veril, že navrhovateľka tieto poplatky z uvedených doručených súm uhradí, čo aj urobila a od apríla 2018 si už otec dal všetky energie na seba. Správanie navrhovateľky spôsobilo, že traja nájomníci vypovedali nájom a byty sú doposiaľ neobývané, no energie sa hradiť musia. Ďalej uviedol, že navrhovateľka zabudla uviesť, že si odkladala finančné prostriedky na svoj sporiaci účet, na ktorom mala nasporenú sumu cca 9.000,- eur, túto za 4 mesiace so svojim milencom zrejme minula, hoci predložila doklady o nákladoch, ktoré má v súvislosti s tankovaním auta patriaceho jej partnerovi a zakupovaním si vecí do domácnosti, doklady keď prerátali, tak ich hodnota predstavuje sumu cca 500,- eur, no z dokladov nie je zrejmé, že veci zakúpila navrhovateľka a niektoré z dokladov, ktoré predložila sú na jej partnera. Navrhovateľka od otca oprávneného a od oprávneného odišla na osobnom motorovom vozidle VW Golf, ktoré nemalo ani 5 rokov. Oprávnený nevie čo je s týmto motorovým vozidlom, keď navrhovateľka uvádzala vo svojom odvolaní, že je nútená používať vozidlo svojho priateľa. Vyjadril názor, že pokiaľ sa navrhovateľka bráni tým, že je tehotná, dnes už v piatom mesiaci tehotenstva, tak je to na jej zodpovednosť a otca dieťaťa, a zrejme ich finančné možnosti a schopnosti dovoľujú mať dieťa a predsa toto nemôže byť na úkor jeho potrieb, ktoré jeho matka vo výške 120,- eur pokrýva len v nepatrnej časti. Navrhovateľka si môže dovoliť platiť poisťku vo výške 88,- eur, a oprávneného výživné vo výške 120,- eur sa jej zdá neprimerané. Oprávnený ďalej poukázal na to, že finančné prostriedky, ktoré preukázateľne si na účte navrhovateľka vzala, by postačovali na jeho výživu na dobu najmenej na dobu 6 rokov (75 mesiacov). Navrhovateľka uviedla, že už tieto finančné prostriedky nemá, čo by bolo v zjavnom rozpore so záujmami oprávneného, nakoľko by vyplývalo z jej podaného odvolania, že 9.000,- eur dokázala minúť za necelých 6 mesiacov. Pokiaľ sa týka trestného oznámenia, oprávnený uvádzal, že k tomuto sa vyjadroval jeho otec, boli vypočutí svedkovia a je toho názoru, že sa jednalo len o účelové podanie matky a jej partnera s úmyslom poškodiť jeho otca, znevážiť ho, nakoľko on ako prvý podal, na partnera navrhovateľky aj na navrhovateľku trestné oznámenie za krádež vecí a finančných prostriedkov, ktoré konanie je zachytené na kamerovom zázname. Oprávnený popísal svoje náklady, preukázal, že navštevuje tretí ročník strednej odbornej školy a je bez akéhokoľvek príjmu, všetky náklady či už s cestovaním do školy, hlavne na prax, telefónom, stravným, ošatením, hygienou, kultúrou, bývaním znáša jeho otec a preto považuje výživné vo výške 120,- eur v možnostiach a schopnostiach navrhovateľky, zvlášť, keď jej starí rodičia (rodičia navrhovateľky) povedali, že navrhovateľka so svojím partnerom predávajú zeleninu, tak ako to robí otec oprávneného a ako sa to pri ňom naučila i navrhovateľka v A. S.. Teda podľa oprávneného, navrhovateľka zavádza súd, že nemá žiaden príjem, odhliadnuc od finančných prostriedkov, ktoré si zo spoločnej domácnosti vzala. Pokiaľ sa týka trov právneho zastúpenia, oprávnený uviedol, že nikdy na súde nebol, s nikým som sa nesúdil, tak ako má navrhovateľka právneho zástupcu, tak si aj oprávnený zvolil právneho zástupcu, aby chránil jeho práva a bolo by v rozpore s dobrými mravmi, keďže navrhovateľka oprávneného opustila, obrala, ostala v krátkej dobe tehotná s partnerom, ku ktorému sa nastahovala po týždňovej známosti, aby si tieto trovy mal znášať oprávnený sám, keďže je študent a nemá žiaden príjem. Preto považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za zákonný a správny v oboch výrokoch a žiada tento podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdiť.

4. Navrhovateľka v písomnej replike k vyjadreniu oprávnenej osoby na výživu uviedla, že nesúhlasí s tvrdením, že otec oprávneného zasielal navrhovateľke peniaze na účet len preto, aby zaplatila platby za energie súvisiace s prenajímanými bytmi a spoločným rodinným domom. Uvedené tvrdenie považuje za účelové, pretože až teraz v tomto vyjadrení je popretý účel poskytnutých peňazí. Tvrdí, že otec oprávneného poskytoval peniaze na jej účet na základe dohody, pretože tento príjem patril aj jej, pričom zopakovala, že uvedené vyplýva z výpovede otca na pojednávaní vo veci 7P/8/2018 zo dňa 14.03.2018. Poslednú platbu v mesiaci apríl 2018, ktorá mala byť vo výške 600,- eur, otec oprávneného krátil o sumu 200,- eur, ktoré si ponechal ako výživné na dieťa. Po doručení rozsudku o určení výživného otec oprávneného navrhovateľke už viac peniaze neposlal. Vyjadrila názor, že pokiaľ by malo byť uvedené tvrdenie pravdivé, je vylúčené, aby navrhovateľka v čase určenia výživného súhlasila so sumou 120,- eur mesačne, keďže bola nezamestnaná, bez akýchkoľvek iných príjmov a už v tom čase vedela, že by výživné v tejto sume nebola schopná platiť bez toho, aby jej bola poukazovaná polovica spoločného príjmu z nájomov. Ohľadne finančnej hotovosti vo výške 9.000,- eur zdôraznila, že hoci tieto zobrala pri odchode zo spoločnej domácnosti, tieto boli jej výlučným vlastníctvom, a tieto použila na úhradu svojich

odôvodnených potrieb, pretože odišla zo spoločnej domácnosti a bola nútená si obstaráť veci dennej potreby, ktoré jej chýbali a tiež zabezpečiť si špeciálnu stravu, drogériu, vitamíny, chyropraktika, a pod., ktoré zvýšené výdavky súvisia s jej zdravotným stavom za celé obdobie od jej odchodu zo spoločnej domácnosti t. j. od 01/2018. Keďže navrhovateľka nemá žiadny iný príjem, svoje potreby si hradila z uvedenej sumy, ktorú však už spotrebovala. Uviedla, že nie je pravdou, že by navrhovateľka a otec oprávneného mali spoločný účet, ku ktorému by mal otec oprávneného dispozičné právo a toto mu mala navrhovateľka zrušiť. Otec oprávneného nikdy žiadny účet nemal, lebo ho nikdy nechcel. Predmetný účet zriadila navrhovateľka len preto, aby jej boli zasielané sirotské dávky na nebohého syna a neskôr dedičstvo po nebohom synovi. Poprela, že z domu zobrala zlato a hotovosť, pretože všetky peniaze otec oprávneného pred navrhovateľkou skrýval a z týchto peňazí ju vydeľoval. Z domu si zobrala len lieky, náhradné kľúče od auta, poisťku a doklady od auta, ktoré má už 10 rokov, zároveň si zobrala len veci osobnej potreby resp. hygienické a najnutnejšie oblečenie. Opakovane zdôraznila, že nemá žiadne príjmy a vôbec nepredáva zeleninu, ako to tvrdí oprávnený. Všetky skutočnosti uvedené vo vyjadrení oprávneného považuje za klamstvo. Navrhovateľka zo spoločnej domácnosti bola nútená odísť pre násilné psychické a fyzické týranie zo strany manžela, o čom oprávnený nemal vôbec žiadnu vedomosť. O uvedenom neexistuje žiadny kamerový záznam, pretože keby existoval, tento by bol predložený a bolo by z neho zrejme, že tvrdenia oprávneného a jeho otca sú klamstvo. Ďalej uviedla, že je vo finančnej tiesni, bez akéhokoľvek príjmu, bez možnosti nájsť si zamestnanie (z dôvodu zdravotných problémov a v súčasnosti z dôvodu gravidity). Bez pomoci Centra právnej pomoci nie je schopná si zabezpečiť právnu pomoc za účelom získania svojho nároku zo spoločného majetku, z ktorého by bola schopná platiť výživné na dieťa, pričom uvedená vec je v štádiu schvaľovania bezplatnej právnej pomoci. V súčasnosti nemá ani možnosti ani schopnosti plniť si súdom určenú výživovaciú povinnosť. V ostatnom sa pridržiava svojho odvolania.

5. Oprávnená osoba na výživné v písomnej duplike k vyjadreniu navrhovateľky namietala, že navrhovateľka vôbec vo svojom vyjadrení neuviedla, čo spravila s motorovým vozidlom, ktoré si zo spoločnej domácnosti zobrala a prečo predkladá doklady od motorového vozidla jej partnera, taktiež je pre oprávneného zarážajúce, že podľa nej si musela vybaviť novú domácnosť, predsa býva v byte jej partnera a predpokladá, že tento mal domácnosť riadne vybavenú a pokiaľ navrhovateľka tvrdila, že nemôže zo zdravotných dôvodov pracovať, je zarážajúce, že tieto zdravotné problémy jej neprekážajú pri tom, že ostala tehotná a do tak zlej ekonomickej situácie, ktorú popisuje, chce priviesť ďalšie dieťa. Ako už skôr uviedol zo sumy 9.000,- eur, ktorú si vzala zo spoločnej domácnosti a sumy, ktorú vyčíslila, ktorú údajne potrebovala pri zariadení domácnosti po odrátaní, by jej malo ostať ešte 7.000,- eur. Oprávnený uviedol, že pokiaľ sa týka tvrdenia, že otec oprávneného mal dohodu s navrhovateľkou, že jej bude posilať polovicu nájmu z bytov, ktoré majú v BSM, toto oprávnený popiera. Keď navrhovateľka spoločnú domácnosť opustila, zobrala si bankomatové karty, otec oprávneného sa k účtu, na ktorý spoločne poukazovali zarobené finančné prostriedky, nedostal. Z tohto účtu boli hradené aj energie na predmetné byty a keďže mal obavu, že navrhovateľka toto neuhradí, dokiaľ si nezaložil vlastný účet a dokedy neprehlásil uvedené platby na svoje meno, tak musela tieto uhradiť navrhovateľka, ktorá mala jediná dispozičné právo po jej odchode s predmetným účtom a preto jej otec oprávneného na uvedené poplatky finančné prostriedky poslal. Preto i v tejto časti podľa oprávneného navrhovateľka zavádza a uvedené skutočnosti ani neuvádzala v konaní súdu prvej inštancie ako ani v konaní o zverení oprávneného ešte ako maloletého do výchovy a opatery otca a určení výživného. V ostatnom sa pridržiava predchádzajúceho vyjadrenia, ako aj vyjadrenia pred súdom prvej inštancie. Doplnil, že navrhovateľka doteraz výživné poukazuje a ani v predmetnom vyjadrení neuvádzala, že by si na hradenie tohto výživného musela finančné prostriedky požičiavať. Preto žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť a navrhovateľku zaviazat' k náhrade trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

6. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu oprávnenej osoby uviedla, že auto, ktoré vlastní a je na jej meno stále má, má 10 rokov a je dosť opotrebované, mala dosť veľké náklady na jeho opravu a údržbu, poisťku, prepis dokladov, atď., preto určité finančné prostriedky z jej účtu, nie spoločne nadobudnuté v BSM musela naň vynaložiť, takže určitý čas využívala auto priateľa. Veľkú časť svojich výlučne vlastných financií, ktoré zdedila po svojom prvom synovi minula približne v priebehu jedného roku, čo nie je až taká krátka doba na stravu, ošatenie, lieky a zdravotné ošetrenia a pomôcky z dôvodu svojho zlého zdravotného stavu, keďže je dlhodobo na PN, a preto sa nemôže ani zamestnať a musí sa o svoje zdravie ako tak starať aj finančne aj fyzicky. Momentálne je tehotná, takže má ešte vyššie náklady na stravu a vitamíny, a tým že nemôže užívať žiadne lieky musí z času na čas podstupovať návštevy u chiropraktikov, masérov a fyzioterapeutov. Momentálne ju živý priateľ, platí

dokonca za ňu aj výživné, na ktoré nemá finančné prostriedky, ale tým že sa priateľovi narodí jeho dieťa bude mať zvýšené náklady na domácnosť, ktorú financuje sám a preto nemá z čoho platiť také vysoké výživné a trovy protistrane. Je pravda že bývalý manžel jej má poukazovať čiastku 600,-eur mesačne z prenájmu spoločných nehnuteľností, z ktorých má príjem 1200,-eur mesačne a berie ich len on, z ktorých by výživné mohla platiť, ale jej neposiela nič. Doma im ostala vysoká finančná hotovosť, ktorú spoločne šetrili pre syna, jeho budúcnosť a povolanie. Nič hodnotné si z domu neodniesla, všetko čo potrebovala k životu si musela kúpiť zo svojich výlučných financií, ktoré zdedila po svojom prvom synovi, ktoré mala na účte, na ktoré sa teraz odvoláva. Žiadne spoločné bankomatové karty nemali, pretože všetky peniaze, ktoré spoločne šetrili si schovával exmanžel, ku ktorým ani nemala prístup, takže si nemohla ani žiadne z domu zobrať. V ostatnom sa pridržiava návrhu a doterajších vyjadrení.

7. Oprávnená osoba na výživu k vyššie uvedenému vyjadreniu navrhovateľky uviedla, že nemá príjem, žije len z toho, čo mu otec dá a čo mu pošle matka. Naposledy keď bol u matkiných rodičov, povedali mu, že jej partner mal na krku zlatú retiazku, ktorú dostal oprávnený od svojej babky, no i túto si vzala a dala ju svojmu priateľovi. Navrhovateľka si zobrala väčší obnos finančných prostriedkov a tieto miňa, resp. minula pre svoju potrebu. Navrhovateľka sa nasťahovala k partnerovi, ktorý má kompletne zariadený byt. Tvrdenia o tom, že začína od začiatku a bez ničoho sú podľa oprávneného v rozpore s tvrdeniami, že ju živí jej partner a aj keby tomu tak nebolo, výživné na dieťa má prednosť pred inými výdavkami. Nakoľko je bez príjmu, a je denným študentom strednej školy, je nemajetný, nevidí dôvod, prečo by mal trovy znášať sám, keď toto konanie iniciovala navrhovateľka.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku o zamietnutí návrhu na zníženie výživného podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmeniť tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

9. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že zníženie výživného zo strany navrhovateľky pre osobu oprávnenú na výživné nie je dôvodné. Uviedol, že od určenia výživného na oprávneného, v tom čase ešte maloletého, (od mesiaca apríl 2018) došlo k uplynutiu len veľmi krátkej doby, za ktorú nedošlo k zásadnej zmene pomerov na strane oprávneného, ani na strane navrhovateľky. Oprávnená osoba na výživné stále nie je schopná sama si zabezpečovať prostriedky na svoju výživu, keďže oprávnený navštevuje 3. ročník strednej školy, a teda sa pripravuje na budúce povolenie. Navrhovateľka je rovnako ako v čase určenia výživného nezamestnaná, nepoberá podporu v nezamestnanosti a ani dávku v hmotnej núdzi a ani nemocenské dávky pre práceneschopnosť pre zhoršený zdravotný stav. Navrhovateľka si po odchode zo spoločnej domácnosti v mesiaci január 2018 zobrala finančnú hotovosť prevyšujúcu sumu 9000 eur. Poukázal na to, že navrhovateľka je spolu s bývalým manželom bezpodielovým spoluvlastníkom rodinného domu v obci A. S. a ďalších šiestich bytov nachádzajúcich sa v tejto obci, ktoré sú predmetom prenájmu. Súd prvej inštancie po vyhodnotení majetkových pomerov navrhovateľky konštatoval, že súčasné majetkové pomery navrhovateľky sú viac ako nadštandardné a umožňujú jej plniť si vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi v súdom určenej výške 120,- eur mesačne.

10. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že zníženie výživného k osobe oprávnenej na výživu nie je dôvodné, odvolací súd považuje tento právny záver súdu prvej inštancie za správny a v celom rozsahu sa stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v tejto časti podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľky uvádza nasledovné:

11. V ustanovení § 78 ods. 1 Zákona o rodine je zakotvená zásada, podľa ktorej už stanovené výživné je možné zmeniť, ak dôjde k zmene pomerov. Zákon o rodine na zmenu súdnych rozhodnutí explicitne nevyžaduje podstatnú zmenu okolností, napriek tomu, vzhľadom na konštrukciu tejto okolnosti ako výnimky zo zásady nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí, ktorá smeruje k právnej istote, sa vyžaduje, aby k vydaniu nového rozhodnutia došlo len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru. Nie je žiaduce a prípustné reparovať právoplatné rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu v pomeroch. Pri rozhodovaní, či došlo k zmene pomerov tak na strane oprávneného ako aj povinného treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Dôvodom na zmenu rozhodnutia tak budú prípady, ak sa preukážu také okolnosti, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch

účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti) tak, ako boli zistené vo vzťahu k predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu. Relevantnú zmenu pomerov možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcim rozhodnutiu súdu.

12. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov v zmysle § 78 ods. 3 zákona o rodine. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania (súd je povinný skúmať príčiny), dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a pod. Na strane oprávneného sú takými okolnosťami napríklad nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám, zmena potrieb u školopovinných detí, zmena majetkových pomerov a pod. Až v prípade, ak má súd za preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Zmena výšky výživného alebo jeho úplné zrušenie je možné najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

13. Vyživovacia povinnosť navrhovateľky k oprávnenej osobe na výživné, v tom čase ešte k maloletému E. bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10.04.2018 č.k. 11P/14/2018-16, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.05.2018 a ktorým okrem iného súd navrhovateľku ako matku oprávneného zaviazal k povinnosti prispievať na jeho výživu sumou 120,- eur mesačne od 05.01.2018. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie vo vyššie uvedenom konaní, z ktorých súd pri určení vyživovacej povinnosti navrhovateľky k oprávnenej osobe vychádzal, boli pomery na strane navrhovateľky ako povinnej z výživného také, že táto bola nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom, nebola poberateľkou podpory v nezamestnanosti ani dávok v hmotnej núdzi. Bola práceneschopná a zo strany sociálnej poisťovne jej neboli vyplácané nemocenské dávky. Navrhovateľka bola bezpodielovým spoluvlastníkom rodinného domu v obci A. S. a tiež 6 bytov, nachádzajúcich sa v tej istej obci, ktoré navrhovateľka spolu s otcom oprávneného prenajímala. V tom čase mal. E. bol študentom 2. ročníka Strednej odbornej školy v H. T., ktorú navštevoval dennou formou.

14. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že osoba oprávnená na výživné od určenia vyživovacej povinnosti nadobudla plnoletosť. Oprávnený je aj v súčasnosti študentom Strednej odbornej školy v H. T., pričom nemá príjem, a teda nie je schopný živiť sa samostatne. Navrhovateľka je aj v súčasnosti nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v U. a ani v súčasnosti nie je poberateľkou podpory v nezamestnanosti a ani dávok v hmotnej núdzi, či nemocenských dávok. Manželstvo navrhovateľky a otca oprávneného bolo rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13.06.2018 č. k. 7P/8/2018-69 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.09.2018 č. k. 27CoP/55/2018-123 rozvedené. Bezpodielové spoluvlastníctvo navrhovateľky a otca oprávneného nebolo doposiaľ vyporiadané. V uvedenom konaní o rozvod manželstva navrhovateľka potvrdila (na pojednávaní dňa 10.04.2018), že pri svojom odchode zo spoločnej domácnosti v mesiaci január 2018 mala na svojom účte vedenom v J. J., a.s. nasporenú finančnú hotovosť vo výške 9.289,94 eur.

15. Navrhovateľka odôvodnila návrh na zníženie výživného najmä tým, že otec oprávneného jej prestal poukazovať akékoľvek finančné prostriedky z prenájmu nehnuteľností - bytov nachádzajúcich sa v obci A. S., ktoré boli v bezpodielovom spoluvlastníctve navrhovateľky a otca oprávneného z dôvodu ktorého sa jej znížil príjem. Pokiaľ ide teda o tento dôvod podľa navrhovateľky preukazujúci zmenu pomerov pre odlišné rozhodnutie súdu o vyživovacej povinnosti, je potrebné uviesť, že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie o určení výživného bola navrhovateľka bezpodielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností. Nakoľko ani po rozvode manželstva nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi navrhovateľkou a otcom oprávneného, vo vzťahu k majetkovým pomeroch navrhovateľky týkajúcich sa vlastníckeho práva navrhovateľky k rodinnému domu v obci A. S. a 6 bytov v tejto obci, má odvolací súd za to, že doposiaľ nedošlo v tejto súvislosti k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodnila zníženie výživného navrhovateľky k oprávnenému. Pre posúdenie majetkových pomerov navrhovateľky, preto prípadná skutočnosť, že navrhovateľka nemá príjem z prenájmu týchto nehnuteľností nie je takou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, nakoľko navrhovateľka nestratila nijakým spôsobom práva vyplývajúce z jej vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam. Nič preto nebráni navrhovateľke

domáhať sa vyporiadania spoločne nadobudnutého majetku a následného využitia ich úžitkovej hodnoty k plateniu vyživovacej povinnosti k svojmu synovi. Transformácia úžitku z nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľky nepredstavuje zníženie hodnoty majetku navrhovateľky. Takáto zmena, pokiaľ navrhovateľka nemá príjem z prenájmu uvedených nehnuteľností, je vzhľadom na zákonné prostriedky domáhania sa svojich vlastníckych práv, ktoré má navrhovateľka k dispozícii, bez závažnejšieho prejavu v majetkových pomeroch navrhovateľky.

16. Porovnaním pôvodných pomerov relevantných pre určenie vyživovacej povinnosti navrhovateľky k oprávnenému vo výške 120,- eur vo vzťahu k predchádzajúcemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie a tvrdených nových pomerov je zrejmé, že nedošlo k takej podstatnej zmene okolností odôvodňujúcej zmenu rozsahu určenej vyživovacej povinnosti, a to aj vzhľadom na plynutie času, ktorú skutočnosť možno tiež v zmysle ustálenej súdnej praxe považovať za opodstatnenú zmenu pomerov, keďže od rozhodnutia súdu prvej inštancie zo dňa 10.04.2018 č.k. 11P/14/2018-16, ktorým bola naposledy určená vyživovacia povinnosť navrhovateľky v stanovenej výške 120,- eur do času, kedy súd rozhoduje o znížení výživného nedošlo k uplynutiu takej doby, ktorá by sama o sebe predstavovala možnú zmenu pomerov na strane účastníkov konania.

17. Navrhovateľka je rovnako, ako v čase rozhodovania o určení vyživovacej povinnosti, tak aj v súčasnosti nezamestnaná a nie je poberateľkou podpory v nezamestnanosti a ani dávok v hmotnej núdzi, či nemocenských dávok. Preskúmaním ďalších, pre posúdenie rozsahu vyživovacej povinnosti relevantných údajov o osobných a majetkových pomeroch navrhovateľky, odvolací súd nevhliadol podstatnú zmenu pomerov. Navrhovateľka disponuje majetkom, ktorý jej umožňuje platiť mesačné výživné vo výške 120,- eur. Navrhovateľka má vlastnícke práva k viacerým nehnuteľnostiam, ktorá skutočnosť sa v priebehu času nezmenila. Taktiež bolo preukázané (navrhovateľkou samou potvrdené na pojednávaní dňa 10.04.2018 v konaní o rozvod manželstva), že navrhovateľka v mesiaci január 2018 mala na svojom účte vedenom v J. J., a.s. nasporenú finančnú hotovosť vo výške 9.289,94 eur. Navrhovateľka tvrdí, že tieto finančné prostriedky už spotrebovala na svoje výdavky. Zákon o rodine však jednoznačne upravuje, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov /§ 62 ods. 5 Zákona o rodine/, a preto na argument navrhovateľky o spotrebovaní uvedenej finančnej čiastky nebolo možné prihliadnuť. Nebolo preukázané, že išlo o výdavky, ktoré bolo zo strany navrhovateľky nutné vynaložiť. Čo sa týka skutočnosti, že navrhovateľka je tehotná, odvolací súd uvádza, že zákonná vyživovacia povinnosť vzniká až narodením dieťaťa. Skutočnosť, že by prípadnú nemajetnosť navrhovateľky malo preukazovať posúdenie jej majetkových pomerov v konaní o ustanovenie právneho zástupcu v danej veci Centrom právnej pomoci taktiež nie je dôvodná. Je zrejmé, že Centrum právnej pomoci skúma majetkovú situáciu navrhovateľky len za účelom zistenia, či si žiadateľka o poskytnutie právnej pomoci môže súčasným majetkom zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie služieb právneho zástupcu, bez toho, aby hlbšie Centrum právnej pomoci prihliadalo na zákonné možnosti, ktoré navrhovateľka vo vzťahu k svojmu majetku pre získanie finančných prostriedkov má. Preto ani rozhodnutie Centra právnej pomoci o tom, že navrhovateľka spĺňa podmienku nedostatku majetku pre ustanovenie zástupcu ešte neznamena, že navrhovateľka je nemajetná a neschopná plniť svoju vyživovaciu povinnosť v súdom ustanovenej výške. Vo vzťahu k oprávnenej osobe na výživné je potrebné konštatovať, že na jeho strane nedošlo k podstatnej zmene pomerov od poslednej úpravy výživného, na čom nič nemení ani tá skutočnosť, že oprávnený medzičasom nadobudol plnoletosť, keďže oprávnený aj naďalej nie je schopný sám sa živiť.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu na zníženie výživného podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. Súd prvej inštancie považoval za spravodlivé, aby navrhovateľka, vzhľadom na zamietnutie jej návrhu na zníženie výživného, bola v zmysle ustanovenia § 55 CMP zaviazaná k povinnosti nahradiť oprávnenému trovy konania vo výške 739,11 eur. Ak ide o posúdenie toho, či je v danej veci (s prihliadnutím na to, že v konaniach upravených Civilným mimosporovým poriadkom sa na rozdiel od sporových konaní neuplatňuje zásada zodpovednosti za výsledok konania, keďže v niektorých druhoch mimosporových konaní pri akomkoľvek výsledku ani nie je možné hovoriť o úspechu či neúspechu účastníkov), spravodlivé aplikovať výnimku zo zásady, že každý z účastníkov znáša trovy konania, ktoré mu vznikli podľa § 55 CMP, odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie. Okrem toho, že by nebolo spravodlivé od oprávneného z výživného, ktorý nie je schopný živiť sa samostatne, požadovať, aby uhradil trovy svojho právneho zastúpenia, tak aj vo vzťahu k navrhovateľke, ktorá

bola zastúpená právnym zástupcom išlo o zrejme iniciovanie konania bez podstatnej zmeny pomerov relevantných pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti v pomerne krátkej dobe od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť.

20. Čo sa však týka určenia výšky trov konania, odvolací má za to, že súd prvej inštancie nesprávne vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny pri predmete konania 7200,00 eur, keď mal za to, že predmetom konania je zníženie výživného na plnoleté dieťa v sume 120 eur mesačne, čo je za obdobie 5 rokov spolu suma 7200,- eur. Navrhovateľke bola určená vyživovacia povinnosť rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10.04.2018, č.k. 11P/14/2018-16 v sume 120,- eur mesačne. Navrhovateľka sa však konaní domáhala zníženia výživného na sumu 30,- eur mesačne. Predmetom konania preto bol teda rozdiel medzi sumou 120,- eur a sumou 30,- eur, t. j. suma 90,- eur mesačne. Podľa § 10 ods. 3 tretia veta vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb platí, že ak ide o plnenie na čas dlhší ako päť rokov alebo o plnenie na čas neurčitý, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia. Preto ročné plnenie, ktoré je predmetom konania predstavuje sumu 90,- eur x 12 mesiacov, čo je suma 1080,- eur a pre výpočet tarifnej hodnoty podľa § 10 ods. 3 tretej vety uvedenej vyhlášky päťnásobok tohto plnenia predstavuje sumu 5400,- eur. Potom pre úkony právnej služby je tarifná odmena za jeden úkon právnej služby 190,89 eur. Za tri úkony právnej služby je odmena právneho zástupcu oprávneného vo výške 572,67 eur. Režijný paušál za každý úkon právnej služby je v sume 9,03 eur, t.j. spolu v sume 27,09 eur /§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z./ .Celková suma trov právneho zastúpenia v prvoinštančnom konaní je preto vo výške 599,76 (572,67 eur + 27,09 eur).

21. Odvolací súd vzhľadom na uvedené rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, že navrhovateľka je povinná zaplatiť oprávnenej osobe na výživu náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 599,76 eur, do troch dní.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 55 CMP. Odvolacím súdom vyššie uvedený záver o tom, že v posudzovanej veci nastali také okolnosti, pre ktoré je priznanie náhrady trov konania oprávnenému spravodlivé, sa vťahujú na celé konanie, vrátane odvolacieho konania. Z obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že oprávnenému je potrebné priznať trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní za dva úkony právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľky zo dňa 14.12.2018 a duplika oprávneného k vyjadreniu navrhovateľky zo dňa 11.01.2019 označenom ako „stanovisko“, pri základnej sadzby tarifnej odmeny pri predmete konania 5400,- eur a tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby 190,89 eur. Tarifná odmena za dva úkony právnej služby preto predstavuje sumu 381,60 eur. Režijný paušál za každý úkon právnej služby je v sume 9,03 eur, t.j. spolu v sume 18,06 eur. Oprávnenému preto v odvolacom konaní vznikli trovy právneho zastúpenia vo výške 399,66 eur. Odvolací súd preto rozhodol, že navrhovateľka je povinná zaplatiť oprávnenej osobe náhradu trov odvolacieho konania vo výške 399,66 eur k rukám advokátky, do troch dní.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).